14/03/2021

Στους σεισμόπληκτους της Θεσσαλίας αναφέρθηκε ο Μητρ. Πατρών

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών

Ετελέσθη σε όλους τους Ιερούς Ναούς της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών, η Θεία Λειτουργία, την Κυριακή της Τυρινής και ανεπέμφθησαν δεήσεις για την απαλλαγή από την πανδημία του κορωνοϊού, η οποία ταλαιπωρεί την Πατρίδα μας και τον όλο τον κόσμο.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ευαγγελιστρίας Πατρών (απ' όπου μεταδίδονται τηλεοπτικά και ραδιοφωνικά, όλες οι Ιερές Ακολουθίες λόγω της πανδημίας) και ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Κερνίτσης κ. Χρύσανθος τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίων Πάντων Περιβόλας, Πατρών.

Ο Σεβασμιώτατος παράλληλα με την αναφορά του στην Αγία και Μεγάλη

Τεσσαρακοστή, ανεφέρθηκε και στους σεισμοπλήκτους της Θεσσαλίας και παρακάλεσε να συνεχίσουμε προσευχόμενοι δι’ αυτούς.

Επίσης γνωστοποίησε ότι μετά τον σεισμό επικοινώνησε με τους Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες των σεισμοπλήκτων περιοχών, Ελλασώνος κ. Χαρίτωνα, Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμο και Τρίκκης και Σταγών κ. Χρυσόστομο, προς τους οποίους εξέφρασε την αγάπη και την συμπαράσταση και δι’ αυτών προς τους δοκιμαζομένους αδελφούς μας των Ιερών Μητροπόλεών τους, ως και το ότι με κάθε τρόπο, τόσον ο ίδιος, όσον και ο Ιερός Κλήρος και το Χριστεπώνυμο πλήρωμα της Πατραικής Εκκλησίας, θα σταθούν αρωγοί τους κατόπιν πάντοτε της συνεννοήσεως και των οδηγιών, των ως άνω Αρχιερέων.

Σε όλους τους Ιερούς Ναούς ανεγνώσθη η Εγκύκλιος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ. Χρυσοστόμου για την έναρξη της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής.

Διαβάστε:

Ἀγαπητοί μου,

Καί πάλιν, ἀνέτειλεν ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή καί ἀνοίγονται οἱ θῦρες τοῦ

ἱεροῦ σταδίου γιά νέους καί μεγαλυτέρους πνευματικούς ἀγῶνες. Καταρχόμεθα τῆς ἱερᾶς καί πνευματικῆς περιόδου βιώνοντας δοκιμασίαν, ἐκ νόσου λοιμικῆς, ὄχι μόνο στήν Πατρίδα μας, ἀλλά καί στόν κόσμον ὁλόκληρον, τήν ὁποία ἐπέτρεψε ὁ Θεός, διά τάς ἁμαρτίας ἡμῶν. Ἡ ἁγία μας Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία προβάλλει ἐνώπιόν μας τήν ψυχοφελῆ νηστεία, τήν ἐγκράτεια, τήν προσευχή, τόν ἐν γένει πνευματικό ἀγῶνα καί μᾶς καλεῖ νά εἰσέλθωμε στό στάδιο τῆς ἁγίας καί κατανυκτικῆς αὐτῆς περιόδου, αἴροντας τόν σταυρό μας, προκειμένου νά φθάσωμε στήν Ἀνάσταση.

Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος σημειώνει χαρακτηριστικά: «οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις»(Ἐφεσ. 6, 12).

Ἄν ἐμβαθύνομε στήν Παύλειον αὐτή ρήση, θά διαπιστώσωμε ὅτι διαχρονικά, ὅσοι ἀγαποῦν τόν ἐνανθρωπήσαντα Κύριον, ὑφίστανται τά τοξεύματα καί ἀντιμετωπίζουν τίς παγίδες τοῦ μισοκάλου διαβόλου.

Ἄν δέ, συνδυάσωμε τά παραπάνω καί μέ ὅσα παραγγέλλουν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης, θά κατανοήσωμε τήν μεγάλη δυσκολία, ἀλλά καί τήν μεγίστην χάρη τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνος.

Ὁ πόλεμος ὀνομάζεται ἀπό τόν Ἅγιο Νικόδημο «ἀόρατος». Ἐδῶ ἔγκειται ἡ τραχύτης καί ἡ δυσκολία τῶν ἀγωνισμάτων. Εἶναι εὔκολο νά ἀγωνίζεσαι, ὅταν βλέπῃς τόν ἐχθρό καί γνωρίζῃς πού εὑρίσκεται καί οὐχί μόνον δύσκολον ἀλλά καί ἐπώδυνο τό νά μή ἀντικρύζῃς τόν ἀντίπαλο καί νά γνωρίζῃς, ὅτι μέ λύσσα σέ πολεμάει, προκειμένου νά τρώσῃ καί καταστρέψῃ τήν ὅλην σου ὕπαρξη καί ὑπόσταση.

Τά βέλη τοῦ παμπονηροτάτου διαβόλου ἐκτοξεύονται μέ σύστημα καί μαεστρία, εἶναι πεπυρωμένα καί δηλητηριώδη. Τά χρησιμοποιεῖ ὡς καρκινογόνα πνευματικά κύτταρα, τά ὁποῖα κατατρώγουν τόν ἐσωτερικό μας κόσμο καί ὁδηγοῦν εἰς πνευματικόν ὄλεθρον. Τά ἐκτοξεύει, κατά τήν πατερική διδασκαλία, ὡς λογισμούς, οἱ ὁποῖοι καλλιεργοῦνται ἐντός τοῦ νοός καί ἐάν δέν ἐκκοποῦν ἐκ τῆς ρίζης των, γιγαντώνονται καί καταστρέφουν τόν ἄνθρωπο.

Τά ἐκτοξεύει ὅμως καί ὡς φαρμακερά βέλη ἐκ τῶν πονηρῶν ὀργάνων του, τῶν μισοκάλων ὀπαδῶν του καί υἱῶν τῆς γεέννης, τῶν ἐχόντων τό κοσμικό, ἁμαρτωλό, τό χαμερπές καί χαμαίζηλον φρόνημα, τῶν υἱῶν τῆς ἀπωλείας, οἱ ὁποῖοι ἐν τῷ σκότει ὑπάρχοντες καί ζῶντες, μισοῦν τά ἔργα τοῦ φωτός. » Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων μισεῖ τὸ φῶς καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ»(Ἰωαν. 3, 20).

Τά μέτωπα αὐτά τά τροφοδοτεῖ ὁ ἀρχέκακος ὄφις τοῦ μίσους, ὁ ἐκπεσών, ὡς ἀστραπή, ἐκ τῆς ἄνω φωτοφορίας, ἕνεκα ἐγωισμοῦ καί ἐπάρσεως.

Ἀλλά ἄς μή ἀποκάμωμεν, ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ, λυπούμενοι. Τήν φαρέτρα μέ τά ἀπαραίτητα πνευματικά ὅπλα, τήν παρέχει ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία διδάσκουσα καί τόν τρόπον τοῦ ἀγῶνος, ὥστε νά ἔχωμεν ἀσφαλῆ καί βεβαίαν τῆς νίκης τήν ἔκβαση.

Ἄς ἴδωμεν λοιπόν, διά μίαν εἰσέτι φοράν, ποῖα ὅπλα μᾶς παρέχει ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία, προκειμένου νά ἀντιμετωπίσωμε τίς φρικτές παγίδες τοῦ διαβόλου, ὅπως αὐτά ἀπαριθμοῦνται καί καταχωρίζονται στήν ἱερά ὑμνογραφία τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας.

Ὡς τεῖχος ἄρρηκτον κατέχοντες τήν πίστιν, ἡ ὁποία κατά τόν Ἅγιον Ἀπόστολον Παῦλον εἶναι «ἐλπιζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος μή βλεπομένων». Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἑρμηνεύοντας τό χωρίον αὐτό, ταυτίζουν τήν πίστη μέ τόν ἴδιον τόν Κύριον. «Χριστόν εἶναι φαμέν τήν ἐνυπόστατον πίστιν» (Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής).

Ὡς θώρακα τήν προσευχήν, ἡ ὁποία εἶναι τό μυστικό καί ἀποτελεσματικό μέσο τῆς ἐπικοινωνίας τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό καί μᾶς θωρακίζει πνευματικά, ἀφοῦ ἀπομακρύνει τά τόξα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ. Εἶναι τό ἄντλημα, γιά νά ἀντλοῦμε τό ὕδωρ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ἀπό τήν ἀστείρευτη πηγή τῆς ἀγάπης Του. «Μέγα γάρ ὅπλον εὐχή, μεγάλη ἀσφάλεια, μεγάλος θησαυρός, μέγας λιμήν», λέγει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος.

Καί περικεφαλαίαν τήν ἐλεημοσύνην, ἡ ὁποία μᾶς κάνει μιμητάς τοῦ παντελεήμονος Κυρίου μας, τοῦ δι’ ἡμᾶς πτωχεύσαντος καί τούς οὐρανούς κενώσαντος καί ἐνανθρωπήσαντος καί μέχρις ἅδου κατελθόντος, ἵνα συναναστήσῃ παγγενῆ τόν Ἀδάμ, δηλαδή τήν πεπτωκυίαν ἀνθρωπίνην φύσιν. Ὁ ἐλεῶν τόν πτωχόν, ἐλεεῖ τόν ἴδιο τόν Θεό.

Ἀντί μαχαίρας τήν νηστείαν, ἡ ὁποία ἐκτέμνει, ἀποκόπτει δηλαδή, εἰς βάθος, ἄλλοις λόγοις ἐκριζώνει ἀπό τήν καρδιά μας κάθε κακία. Ἡ καθαρή καί ἄδολη

καρδιά εἶναι τό, τοῦ Θεοῦ, κατοικητήριο. «Ἠλίκον ἡ νηστεία καλόν καί ὅπλον ἐστί κατά τοῦ διαβόλου μέγιστον», πάλι κατά τόν Ἱερό Χρυσόστομο. Δηλαδή, πόσο μεγάλο καλό εἶναι ἡ νηστεία καί πόσο μεγάλο ὅπλο ἐναντίον τοῦ διαβόλου.

Χρησιμοποιώντας αὐτά τά ὅπλα καί ἄλλα πολλά, τά ὁποῖα εὑρίσκομε μελετώντας εἰς βάθος τήν Ἁγία Γραφή καί τήν βιοτή καί πολιτεία τῶν Ἁγίων μας, ἀφοπλίζομε τόν διάβολο καί τά ὄργανά του, ἐκριζώνομε τά φοβερά ζιζάνια καί φθάνωμε διά τῆς Μυστηριακῆς ζωῆς τῆς ἁγίας μας Ἐκκλησίας, στήν κοινωνία μέ τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστόν. Κεκαθαρμένοι δέ διά τοῦ λουτροῦ τῶν δακρύων, ἤτοι τῆς ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως, μετέχομε τοῦ Ποτηρίου τῆς Ζωῆς, δηλαδή τῆς βρώσεως τοῦ Παναγίου Σώματός καί τῆς πόσεως τοῦ Τιμίου Αἵματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, γινόμενοι ὅμαιμοι καί σύσσωμοι Αὐτοῦ. Ἡ Θεία Κοινωνία εἶναι τό Μυστήριο τῶν Μυστηρίων, εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Ὁποῖος εἶναι ἡ ὄντως Ζωή. Ἡ Θεία Κοινωνία εἶναι ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία. Χωρίς τήν Εὐχαριστιακή Τράπεζα δέν μετέχομε οὐσιαστικά στήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας.

Ἔτσι ἄς πορευθῶμεν, ἀδελφοί μου, κατά τό στάδιον τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καί αὐτά τά ὅπλα ἄς χρησιμοποιήσωμε, ὥστε νά φθάσωμε νά προσκυνήσωμε τά σεπτά καί ἅγια Πάθη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἐν χαρᾷ καί ἀγαλλιάσει νά ἑορτάσωμε καί τήν ἁγίαν Αὐτοῦ Ἀνάστασιν, μετέχοντες στήν χαρά τῶν υἱῶν τῆς Ἀναστάσεως, δηλαδή τῶν θεουμένων τέκνων τοῦ Θεοῦ.

Τέλος, ἄς προσευχηθοῦμε, ὥστε Κύριος ὁ Θεός συντόμως νά ἀπαλλάξῃ τήν Πατρίδα μας καί τόν κόσμον ὅλον, ἐκ τῆς συνεχούσης ἡμᾶς δοκιμασίας ἕνεκα τῆς λοιμικῆς νόσου, ἡ ὁποία ἐκτός ἀπό τήν σωματικήν ἀσθένεια καί βάσανο, ταλαιπωρεῖ καί ψυχικῶς τούς ἀνθρώπους.

Μέ αὐτές τίς σκέψεις καί τίς πατρικές νουθεσίες,

Σᾶς ἀσπάζομαι ἐν Κυρίῳ μέ ἀγάπη πατρική,

εὐχόμενος ἀπό καρδίας

καλή Τεσσαρακοστή καί καλήν Ἀνάσταση!

Ο Μ Η Τ Ρ Ο Π Ο Λ Ι Τ Η Σ

† Ο Π Α Τ Ρ Ω Ν Χ Ρ Υ Σ Ο Σ Τ Ο Μ Ο Σ